Книга Суддів 2

Поява ангела в Бохімі 1-5; невірність Ізраїля 6-15; Бог посилає суддів 16-19; кара за відступство 20-23

1 Зійшов ангел Господній з Гілгалу в Бохім і сказав: “Вивів я вас із Єгипту й привів у землю, про яку заприсяг був вашим батькам і обітував: я сказав був: Не зламаю мого союзу з вами повіки.

2 Ви бо не сміли укладати союзу з мешканцями цього краю, але повинні були руйнувати їхні жертовники. Та, проте, ви голосу мого не послухалися. Що ви вчинили?

3 Тож і кажу: не проганятиму я їх перед вами, і вони будуть для вас ворогами, а їхні боги для вас сільцем.”

4 Як же промовив ангел Господній ці слова до синів Ізраїля, заходився народ плакати уголос.

5 Тому й названо те місто - Бохім. Й жертвували вони там Господеві.

6 Як же відпустив Ісус народ, пішли сини Ізраїля кожний до свого спадкоємства, щоб посісти свою землю,

7 і служив народ Господеві увесь час за Ісуса, і ввесь час за старших, які попереживали віком Ісуса й які бачили всі великі дії Господні, які він учинив Ізраїлеві.

8 І вмер Ісус Навин, слуга Господній, на сто десятім році віку.

9 І поховали його в межах його наділу в Тімнат-Хересі, на Ефраїм-горі, на півночі від Гааш-гори.

10 Та й увесь той рід відійшов також до батьків своїх, а після них прийшов рід інший, що не знав Господа та діл його, що він вчинив для Ізраїля.

11 Тож і почали сини Ізраїля чинити, що Господеві було не довподоби, й служити Ваалові.

12 Покинули вони Господа, Бога батьків їхніх, що вивів їх з Єгипту, й стали ходити за іншими богами, богами народів, що жили навкруги них, і стали покланятися їм та тим гнівити Господа.

13 Покинули вони Господа й почали служити Ваалові та Астарті.

14 Тому й запалав гнів Господній на Ізраїля, і віддав він їх у руки грабіжникам, що грабували їх, і віддав їх у руки ворогам їхнім навкруги, так що вони не здолали більше устоятись перед своїми ворогами.

15 Куди вони не виступали, рука Господня була проти них, їм на нещастя, як Господь був сказав і як Господь був присягавсь їм. І стало їм вельми скрутно.

16 І настановив тоді Господь суддів, що рятували їх з рук їхніх грабіжників.

17 Тільки ж бо вони й суддів своїх не слухали, а блудували за чужими богами й поклонялися їм. Притьмом звернули з дороги, що нею ходили батьки їхні, слухаючи заповідей Господніх, -

не так вони чинили.
18 Коли Господь настановляв їм суддів, то Господь був із суддею і рятував їх з рук ворогів їхніх, покіль жив на світі суддя, бо милосердився Господь над їхніми стогонами, що завдавали їм напасники та гнобителі їхні.
19 Як же вмирав суддя, то вони знову витворяли ще гірше, ніж батьки їхні, ходивши слідами за іншими богами, щоб їм служити та й їм покланятися. Нічого не позбулися з їхніх поганих вчинків, ані з їхньої упертої поведінки.
20 Тому й запалав гнів Господній на Ізраїля, й він мовив: “Що цей люд нарушив мій союз, який я постановив був з їхніми батьками, і голосу мого не послухався,
21 то й я не проганятиму більше ні одного з тих народів, що зоставив (на місці) Ісус, коли вмирав, -
22 щоб випробувати ними Ізраїля, чи буде він пильнувати путь Господню та ходити нею, як пильнували їх батьки, чи ні.”
23 Ось чому Господь зоставив ті народи, не знищив їх відразу й не віддав їх Ісусові у руки.